

Esam Dusia ir Deimantė.

Susipažinome mes prieš daug metų, kai vieną vasarą Deimantė, dar visai maža, su tėvais atvyko čia pabūti. Nuo tada ir užgimė mūsų draugystė, tik dar nežinojau, kad taps tokia stipri... Mes susitikdavom dažnai, nes jos namai netoli – Lazdijuose, nors dabar daugiausiai laiko praleidžia Vilniuje. O aš stūksau atsiskyrusi nuo Metelio ir Obelijos jau 8000 metų, tad taip apie kiekvieną čia užklydusį žinau, nes slapčia klausausi tų, kurie pas mane atvyksta.

Dar pernai vasarą Deimantė atvykusi man pasakė, kad darys projektą apie mane. Aš sutikau. Juk įdomu, kas bus. Tada aš laukiau. Ji praleido čia daug vakarų, bet taip nieko ir nesakė. Tik staiga vasarį atvažiavo su man gerai žinomu žveju. Buvo šalta. Jie ėjo ledu ir kalbėjosi apie žvejybą ir meilę gamtai. Tada ir nugirdau, kad kalbama apie parodą. Aš toliau laukiau.

Atėjus vasarai ji pradėjo lankytis dar dažniau ir kiekvieną kartą vis su kitais man pažįstamais žmonėmis. Vieni čia dirba, kiti gyvena. Mes tiek su tais žmonėmis turime bendro... Nesvarbu ar lietus lyja, ar bangos ritasi krantan – jie čia skraidžioja su aitvarais, plaukioja, o kai kurie tiesiog ilsisi.

Visi man sako, kad čia gamta ir gyvūnai ypatingi. O aš noriu pabrėžti, kad ne tik gamta puošia šį kraštą, bet ir žmonės, jų veiklos bei juokas.

Ateikit pažiūrėti